

Sygn. akt XXVII Ca 2670/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Ada Sędrowska</i>
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Czeberkus

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.*

przeciwko (...) *z siedzibą w L. (W.*

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 24 marca 2021 r., sygn. akt II C 3778/19

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz (...) z siedzibą w L. (W.) kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania instancyjnego odwoławczego.**

Sygn. akt XXVII Ca 2670/21

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna dnia 13 grudnia 2019 roku wystąpiła przeciwko (...) z siedzibą w L. z powództwem o zapłatę kwoty 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za odwołany lot na trasie (...)– (...) o nr lotu (...) zaplanowanego na 7 marca 2019 roku.

(...) z siedzibą w L. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa. Jednocześnie pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 24 marca 2021 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie:

I. **oddalił powództwo;**

II. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 zł tytułem kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Apelację od wyroku wniósł powód, zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucił naruszenie:

I. przepisu prawa materialnego tj.

1. art. 5 ust. 1 lit. c w zw. z art. 7 ust. 1 lit. a w zw. z art. 2 lit. b Rozporządzenia (WE) NR 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91(dalej jako „rozporządzenie WE) nr 261/2004) poprzez błędną wykładnię pojęcia „obsługujący przewoźnik” co skutkowało niewłaściwym zastosowaniem wskazanych przepisów, polegającym na bezzasadnym przyjęciu iż Pozwany nie może zostać uznany za „obsługującego przewoźnika” a w konsekwencji nie może on ponosić odpowiedzialności odszkodowawczej za odwołanie skarżonego lotu;

2. art. 5 ust. 1 lit. c w zw. z art. 7 lit. a Rozporządzenia (WE) NR 261/2004 poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i odmowę zasądzenia odszkodowania za odwołanie lotu w sytuacji, w której poprzednikowi prawnemu Powoda przysługiwało odszkodowanie za odwołanie lotu;

3. art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne przyjęcie, że Powód nie sprostął ciężarowi dowodu w zakresie wykazania okoliczności faktycznych leżących u podstaw legitymacji procesowej biernej Pozwanego.

II. przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wyrażające się w niezasadnym przyjęciu, że:

a) ze zgromadzonej dokumentacji sprawy nie wynika legitymacja bierna Pozwanego;

b) Powód nie wykazał, że Pozwany był „obsługującym przewoźnikiem” na trasie W. – B. a przez co, że ponosi odpowiedzialność za odwołanie skarżonego rejsu.

Wskazując na powyższe powód wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie kwoty 250 euro wraz z odsetkami za opóźnienie od 5 kwietnia 2019r. do dnia zapłaty. Ewentualnie powód wniósł o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Dodatkowo strona powodowa wniosła zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych za I i II instancję.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wobec tego, że sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja powoda nie jest uzasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu, stanowiące wynik właściwej oceny prawnej zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów tj. w sposób logiczny, spójny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Ustalenia te Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne.

Kwestią sporną było to, czy pozwany może zostać - w świetle zgromadzonego materiału dowodowego – uznany za „obsługującego przewoźnika” a w konsekwencji, czy odpowiedzialność odszkodowawczego leży po stronie pozwanego i to on odpowiada za szkody powstałe z tytułu odwołanego lotu na trasie W. – B..

Skarżący odnosząc się do tych okoliczności zarzucił wyrokowi brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i uznanie, że strona powodowa nie wykazała iż pozwany nie posiada legitymacji biernej, mimo iż na powyższe powodowa spółka przedstawiła dokument w postaci wydruku rezerwacji umowy przewozu swojego poprzednika prawnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego podniesione w treści apelacji zarzuty są całkowicie bezzasadne.

W pierwszej kolejności warto wskazać, iż kwestia posiadania legitymacji procesowej (zarówno biernej jak i czynnej), ma fundamentalne znaczenie. Zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, spoczywa na tej stronie, która z powołanych faktów wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że powód, składając pozew, powinien udowodnić fakty, które w jego ocenie świadczą o zasadności powództwa. To powód powinien wykazać, iż pozwany przewoźnik jest podmiotem odpowiedzialnym z tytułu odwołanego lotu. Zgodnie bowiem z literalnym brzmieniem art. 2 lit. b Rozporządzenia (WE) NR 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia „obsługujący przewoźnik” oznacza przewoźnika lotniczego wykonującego lub zamierzającego wykonać lot zgodnie z umową zawartą z pasażerem lub działającego w imieniu innej osoby prawnej lub fizycznej mającą umowę z tym pasażerem.

Z treści dokumentów złożonych do akt wynika, że lot wykonywany był przez przewoźnika (...) S.A. z siedzibą w S., co było istotne było dla ustalenia legitymacji biernej pozwanego. Odwołany lot z dnia 7 marca 2019 roku z W. do B. obsługiwany był przez spółkę (...) S.A. z siedzibą w S.. O powyższym świadczy dowód w postaci wydruku z ogólnych warunków przewozu dołączonego do pisma z dnia 14.12.2020r. (k. 59). Z przedmiotowego dokumentu w sposób jasny i wyraźny wynika, iż lot faktycznie realizowany był przez (...) S.A. z siedzibą w G.. Lot oznaczony został kodem (...), wskazującym na konkretnego wykonującego dany lot przewoźnika. Z dowodu w postaci karty pokładowej wynika, iż lot za który spółka powodowa dochodzi odszkodowania oznaczony był numerem (...) (k. 11).

Pozwana (...) z siedzibą w L. i (...)z S.A. z siedzibą w S. należą do jednej grupy kapitałowej, jednakże są to odrębne podmioty prawne, będące różnymi spółkami prawa handlowego. Lot powinien odbyć się przy udziale (...) z S.A. z siedzibą w S., a zatem tylko ten podmiot, jako przewoźnik obsługujący ponosić odpowiedzialność za nieprawidłowe wykonanie zobowiązania.

Zaznaczyć należy, że podstawę prawną dochodzonego przez powoda roszczenia stanowił art. 5 ust. 1 pkt c rozporządzenia (WE) nr 261/2004 zgodnie z którym w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy, mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego zgodnie z art. 7 rozporządzenia, chyba że: jest spełniona jedna z trzech przesłanek egzoneracyjnych wskazanych w podpunktach i, ii oraz iii. Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę odszkodowania z tytułu odwołania lub opóźnienia lotu jest obsługujący przewoźnik. Zgodnie z art. 2 lit. b) rozporządzenia „obsługujący przewoźnik” oznacza przewoźnika lotniczego wykonującego lub zamierzającego wykonać lot zgodnie z umową zawartą z pasażerem lub działającego w imieniu innej osoby prawnej lub fizycznej mającej umowę z tym pasażerem. Aby przewoźnik lotniczy został uznany za obsługującego przewoźnika muszą zostać spełnione przez niego dwie kumulatywne przesłanki: wykonanie danego lotu oraz istnienie umowy zawartej z pasażerem. Zob. wyr. TSUE z 4.7.2018 r. (W. i in., C-532/17, EU:C:2018:527, pkt 18). Obsługujący przewoźnik podejmuje zatem decyzję o przeprowadzeniu konkretnego lotu, ustala jego trasę oraz przygotowuje ofertę przewozu lotniczego. Konsekwencją podjęcia tych decyzji jest ponoszenie przez niego odpowiedzialności za

wykonanie lotu. Zob. wyr. TSUE z 4.7.2018 r. (W. i in., C-532/17, EU:C:2018:527, pkt 20). Pasażer może kupić bilet od jednego przewoźnika lotniczego, ale podróżować z innym, tak jak miało to miejsce w sprawie. To właśnie obsługujący przewoźnik lotniczy jest odpowiedzialny za zobowiązania określone rozporządzeniem Nr 261/2004 (zob. artykuł 2 Rozp. Nr 261/2004, Komentarz, red. Osajda 2020, wyd. 5/J. Luzak.)

W niniejszej sprawie pozwana spółka nie była przewoźnikiem wykonującym lot, którego dotyczy roszczenie, nie jest więc podmiotem odpowiedzialnym za jego odwołanie.

Reasumując, Sąd Okręgowy wskazuje, iż powództwo zostało skierowane do podmiotu który nie posiada legitymacji do występowania w procesie jako strona pozwana

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił apelację, orzekając na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu w instancji odwoławczej zostało wydane w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c.. Stosownie do wyniku sporu, kosztami postępowania został obciążony powód, jako że jego apelacja podlegała oddaleniu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej, którego wysokość została ustalona w kwocie 135 zł, obliczonej na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804).